

εύκολο να αξιολογηθούν άμέσως μετά την εφαρμογή του αντικαπνιστικού νόμου. Αναμένεται επίσης ευεργετική επίδραση στην μείωση πολλών μορφών καρκίνου, αποφεύγοντας ανθρώπινες απώλειες και αναπηρίες, αλλά χρειάζεται μελέτη σε βάθος χρόνου για να μπορέσουμε να ανιχνεύσουμε τις αντίστοιχες μεταβολές. Όσον αφορά στα έμφράγματα και στα έγκεφαλικά, εκτός από την πιθανολογούμενη ευεργετική μακροχρόνια επίδραση των αντικαπνιστικών νόμων, διαπιστώσαμε ήδη την αξιοσημείωτη μείωσή τους ένα χρόνο μετά την εφαρμογή των σχετικών ρυθμίσεων. Οι μετρήσεις βασίστηκαν στις εισαγωγές στα νοσοκομεία των χωρών, το διάστημα πριν και μετά την εφαρμογή των νόμων, και φαίνεται πώς αφορούν τόσο σε μη καπνιστές όσο και σε καπνιστές.

Η ελληνική ιδιοτυπία, αυτή που παράγει άποτυχίες.

Δικαιούται κανείς να αναρωτηθεί: Όλοι αυτοί που συζητούν έμβριθώς στα Μ.Μ.Ε., αναλύοντας τα ατομικά δικαιώματα, που πλήττονται από ένδεχόμενη εφαρμογή του αντικαπνιστικού νόμου ή την πιθανολογούμενη πώση της κίνησης ὄσων καταστημάτων τὸν ἐφαρμόσουν, γνωρίζουν ἄραγε τί μᾶς κοστίζει ἡ ἀνεμπόδιση ἐφαρμογή τοῦ ατομικοῦ δικαιώματος τοῦ καπνίσματος σὲ κλειστοὺς δημόσιους χώρους; Γνωρίζουν πὼς ἡ προστασία τῆς ατομικῆς ἐλευθερίας, στὴ συγκεκριμένη περίπτωση, ἀντιστοιχεῖ σὲ 1.500 νεκροὺς ἐτησίως; Ἄν τὸ γνωρίζουν, καὶ τὸ ἀποδέχονται ὡς ἀναγκαῖο τμήμα στὸν βωμὸ τῆς ατομικῆς ἐλευθερίας, εἶναι ἐπικίνδυνοι. Ἄν δὲν τὸ γνωρίζουν, μᾶλλον συζητᾶμε ἅπαντες στὸν ἀέρα, χωρὶς νὰ ξεκινᾶμε ἀπὸ τὰ πραγματικὰ δεδομένα τοῦ προβλήματος, πὺ καλοῦμαστε νὰ ἀναλύσουμε. Ἡ δεῦτερη στάση, πὺ

ἀποφεύγει τὰ νούμερα καὶ τὶς στατιστικὲς, βάζοντας στὴν θέση τους ἰδεολογήματα, εἶναι δυστυχῶς ἐνδημικὴ στὸν δημόσιο διάλογο στὴ χώρα μας. Ψάξτε τὴν πίσω ἀπὸ κάθε ἀποτυχία μας ἢ, ἂν θέλετε, κάθε χρεωκοπία μας.

Ἡ συγκεκριμένη ἀποτυχία, αὐτὴ πὺ ἀφορᾷ στὴν ἐφαρμογὴ τοῦ αντικαπνιστικοῦ νόμου, ἦταν προδιαγεγραμμένη. Ὅπως σὲ τόσα ἄλλα θέματα ὀργάνωσης τοῦ δημόσιου χώρου, δὲν χρειαζόταν νὰ ἀνακαλύψουμε τὴν Ἀμερικὴ, ἀλλὰ ἀπλῶς νὰ ἀντιγράψουμε ὅσα ἦδη ἐφάρμοζαν οἱ «κουτόφραγοι» μὲ προσαρμογὲς στὴν δική μας, τὴν ἐλληνικὴ πραγματικότητα. Νὰ φροντίσουμε δηλαδή νὰ ἔχουμε ἐνισχυμένους μηχανισμοὺς ἐλέγχου καὶ ἰδιαιτέρως ὑψηλὰ πρόστιμα γιὰ τοὺς παραβάτες, ἀφοῦ ἔχει ἀποδειχθεῖ πὼς συμμορφωνόμαστε δυσκολώτερα ἀπὸ ἐκείνους σὲ περιοριστικούς νόμους. Κάναμε ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετο. Μὲ ἀνύπαρκτους μηχανισμοὺς ἐλέγχου καὶ τὴ δημόσια συζήτηση νὰ ἀποκρύπτει τοὺς τραγικοὺς ἀριθμοὺς, συνεχίζουμε νὰ θρηνοῦμε ἐτησίως 1.500 ἀνθρώπινες ἀπώλειες καὶ πολλὲς χιλιάδες ἀναπηρίες συνανθρώπων μας, γιὰ νὰ εἴμαστε «ἐλεύθεροι».

Ἀποτυχάνουμε ὄχι ἐπειδὴ δὲν μπορούμε, ἀλλὰ ἐπειδὴ δὲν ἀποφασίζουμε νὰ ἐπιτύχουμε. Ἡ παρουσία τῶν σημαντικότερων παραμέτρων, πὺ μᾶς ὀδηγοῦν σὲ ἀποτυχίες, ἀναδεικνύονται στὸν αντικαπνιστικὸ νόμο: δὲν ἀσχολούμαστε μὲ τὰ δεδομένα τῶν προβλημάτων (τοὺς ἀριθμοὺς), ἀλλὰ καθορίζουμε τὴ στάση μας μὲ ἰδεολογήματα. Δὲν ἀλλάζουμε πάγιους κοινωνικοὺς καὶ πολιτιστικοὺς ἐθισμοὺς μας, ἀκόμα κι ὅταν ἀποδεικνύονται καταστροφικοί. **Δὲν θέλουμε νὰ σεβόμαστε νόμους καὶ κανόνες καὶ γιὰ αὐτὸ δὲν δημιουργοῦμε ἀξιοπίστους μηχανισμοὺς γιὰ τὴν τήρησή τους. ●**